

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ИНЂИЈА, септембар 2011. год.
ГОДИНА XXII БРОЈ 3467

СРПСКИ
РАДИКАЛИ
У ИНЂИЈИ

СНАГА ИСТРАЈНОСТИ

дипл. политиколог **Никола Вукелић**
председник Општинског одбора Српске
радикалне странке у Инђији

Када се, септембра 2008. године, десио покушај разбијања Српске радикалне странке, многи су прогнозирали њен дефинитивни крај, па тако и слом Општинског одбора СРС у Инђији. Захваљујући чврстој вољи и непоколебљивом карактеру људи који су остали уз Српску радикалну странку када је било најтеже, када ни о каквом остваривању приватних и личних интереса није могло бити ни говора, Општински одбор СРС у Инђији не само да је сачуван, него представља један изузетан тим људи, пред којима је, без сваке сумње, време великих успеха. Управо та истрајност и доследност су најбољи могући конкретан доказ да ми наше бављење политиком не доживљавамо као борбу за политички плен, који се огледа у директорским местим, управним одборима, службеним путовањима, аутомобилима... Ми нисмо политички трговци, који продају изборну вољу грађана за неке изопачене и неприродне коалиције, чији је основни циљ стицање уско личне користи. Ми нисмо уточиште политичких мешетара, назови-кадрова, који бављење политиком доживљавају као начин да се по сваку цену дође до привилегија.

Од краја 2008. године па до сада, све циљеве које су ставили испред себе, српски радикали у Инђији су остварили. Пре свега, из темеља смо променили имиџ Општинског одбора, сачували смо старе и проверене чланове који су своју приврженост идеалима СРС доказали кроз све ове године, а такође смо и вратили под окриље странке велики број људи који су се, због разних околности, удаљили или су били удаљени из Српске радикалне странке, а учланили смо и огроман број младих и образованих људи. Српска радикална странка својим активностима показала је да је практично једина и свакако најозбиљнија алтернатива тренутној власти. Поред аргументованог указивања на грешке и пропусте власти, бројним активностима политичког, културног и хуманитарног карактера, наговестили смо наше могућности и планове за наредни период.

То грађани свакако препознају и пружају огромну подршку СРС у Инђији.

То се, између осталог, видело и на нашим манифестацијама "Русија у Инђији", "У сусрет Видовдану", "Олуја – злочин који траје", бројним трибинама, промоцијама књига, пунктовима, и свим окупљањима у нашој организацији. Та доследност, принципијелност и истрајност, разлози су што грађани Инђије у нама виде не само људе који се баве политиком, него пре свега људе који су доказали своје искрене намере и своје суграђане којима се може веровати. Све то је довело до незауостављивог раста популарности и подршке српским радикалима у Инђији.

грађ. инжењер **Миленко Винчић**
шеф одборничке групе СРС Инђија

Одборничка група Српске радикалне странке у СО Инђија свакако је најактивнија у жељи да пренесе ставове грађана који су дали поверење Српској радикалној странци. Нажалост, политичка одлука локалних моћника је да грађани остану неинформисани и зато се не дозвољавају преноси скупштинских седница. Оно што је, на неки начин, обележило досадашње седнице, су и веома интересантне полемике између Миленка Винчића, шефа одборничке групе СРС и Сретена Јовановића (СПС) председника Савета за буџет и финансије. Одборници СРС указали су на низ комуналних и животних проблема наших суграђана. Тако је, на последњој седници, одборник СРС Југослав Ђорђевић у форми одборничког питања пренео негодовање грађана због организације превоза у општини Инђија и затражио да се питање јавног превоза реши на рационалнији и практичнији начин и да се изађе у сусрет потребама грађана.

Наше основно питање је: коме грађани Инђије да верују - да ли актуелној власти, која их обмањује како Инђија у сваком погледу непрестано напредује, или са друге стране да верују ономе што у свакодневном животу доживљавају и гледају својим очима, а то је свеопшта неимаштина, економско пропадање, неиспуњавање предизборних обећања...

ЈЕШИЋ – ВЕЛИКИ АУТОНОМАШ (ПО СОПСТВЕНОМ ПРИЗНАЊУ)

Познат као неко ко поклања пуну пажњу саморекламирању и приликом случаја око немогућности задржавања дуплих функција, Горан Јешић, тренутни председник општине Инђија и почасни грађанин Сребренице је остао доследан себи. Наиме, након годину и по дана игре и одуговлачења, сада, кад је мандат већ при крају, поднео је оставку, пре свих, на место покрајинског посланика. Узгред буди речено, тиме је исказао и своје неповерење према својим најближим сарадницима. Бирајући између две функције, могао је поднети оставку на место председника општине, и тиме задржати место покрајинског посланика. Тренутна већина, којом располаже у инђијској Скупштини, без икаквих проблема могла је изабрати из својих редова новог председника општине, који би ову функцију обављао у току ових неколико месеци, колико је остало о избору. Немајући поверења у своје најближе сараднике, Јешић се ипак одлучио за оставку на место покрајинског посланика, упркос чињеници да га на том месту до краја тренутног сазива у Скупштини Војводине нико не може заменити.

Тако је на индиректан начин показао да своје најближе сараднике и коалиционе партнере сматра неспособним и недостојним да га замене. Да ли је у питању Јешићево самољубље и сујета, или да не будемо неправедни према човеку, можда... можда их ипак само сувише добро познаје!?

Шта је обележило његово време проведено у Скупштини АП Војводине? Свакако, залагање за Статут Војводине! Сетимо се свих прича и обећања поводом Статута, те како је то пут ка Европи, па како је то услов бољег живота свих који живе на простору Војводине, да је Статут услов привредног и економског напретка, услов европских интеграција... Статут је на снази већ две године, и питамо вас: да ли ви заиста живите боље, да ли уживате у благостању? Наравно да не. Статут, за чије доношење се и Јешић здушно залагао, није донео ама баш ништа добро. Његова једина намена је да направи јаз између Србије и српске Војводине, да припреми терен за нову националну катастрофу и поделу. Уопште, идеја аутономије у Војводини је потпуно неприродна и представља подмукао покушај фалсификовања историје. Наиме, Срби северно од Саве и Дунава желели су аутономију онда када је територија Војводине била у саставу Аустро – Угарске монархије. Циљ аутономије је био да се Војводина што више удаљи од Аустро – Угарске, и, са друге стране, што више приближи Србији. Сада се, причом о аутономији, врши потпуна замена теза, са циљем да се српска Војводина што више удаљи од Србије. Намера је да се дели један исти српски народ. Идеја аутономаштва, која прелази у сепаратизам, представља изругивање и Арсенију III Чарнојевићу, и Доситеју Обрадовићу, и Светозару Милетићу и Михајлу Пупину, то је бацање под ноге целокупне српске историје и традиције. Крајњи циљ наводне аутономије можемо јасно наслутити када Ненад Чанак, за кога Јешић каже да су му блиске његове идеје, штампа календар на коме пише "Војводина - република", када дели пасош Војводине и када седе као почасни гост на скупу којим одјекује паролу "Сријем Хрватској!".

Даље ширење аутономије, које води ка сепаратизму, је потпуна национална пропаст за српски народ. Економски изнуреном народу подмеће се прича како би нека, наводно независна Војводина, живела у благостању. Истина је сасвим супротна. Тако малобројна држава, окружена суседима који имају отворене територијалне претензије на њену територију, била би осуђена на пропаст, а њени становници на патњу и ропски положај. Да је то тако, јасно је рекао још почетком 2007. године тадашњи амбасадор Немачке у Србији, Андреас Цобел. Он је, подсећамо вас, говорећи о ситуацији на Косову и Метохији, недвосмислено поручио: "Следећа је Војводина!", и да би "Мађарска могла да инсистира на Војводини".

Сви ми треба да се боримо да село, град, општина, крај у коме живимо буде најбољи и најуспешнији, али то никако не сме да буде параван за аутономаштво и сепаратизам. Зато се тај аутономашко – сепаратистички пут без повратка мора, а хвала Богу, још увек и може зауставити.

СЛУЧАЈ "ТРЕЈД ЈУНИК" -АФЕРА КОЈА ТРАЈЕ

Након афере везане за куповину пословног простора за предузеће Ингас, недавно је одјекнула вест да је Општинско веће донело одлуку да се компанији "Трејд Јуник" омогући плаћање обавеза према Дирекцији, односно општини, на 60 месечних рата. Реч је о суми од преко 125 милиона динара. Као да није довољно што је новцем из буџета, односно од грађана, већ купљен пословни простор за јавна предузећа Дирекција за изградњу општине Инђија (500 м²), Пословно – образовни центар (500 м²), библиотеку (1000 м²). Општински одбор СРС у Инђији непрекидно указује јавности да је из понашања локалне власти очигледно да компанија "Трејд Јуник" има, из неког разлога, повлашћен положај у Инђији. Није ли мало индикативно да у једној истој згради мора да буде смештено све, од јавних предузећа, која капом и шаком купују пословни простор, па до стана у ком вероватно "случајно" живи председник општине? "Sapienti sat" - Паметноме доста, како каже стара латинска изрека! Невероватна је чињеница да једна зграда има, практично, монопол и да је неписано правило да јавна предузећа, милом или силом, морају искључиво у њој да купују пословни простор. Зашто кажемо милом или силом? Присетимо се интервјуа Жељка Трбовића, члана Демократске странке, датог недељнику "Актер", 14. марта 2011. године. Издвајамо неке делове:

Објашњавајући притиске којима је био изложен и околности које су довеле до његовог сукоба са председником општине Гораном Јешићем, Трбовић је јавно изјавио: "На тендеру су се појавила два понуђача: "Трејд Јуник", са понудом од 235.623 динара по м² за недовршен простор у сивој фази изградње. Другу понуду дао је "Бон-комерц", са нижом ценом, код њих је квадрат завршеног простора коштао 151.000 динара. Оба објекта су у строгом центру Инђије. Управни одбор је поништио тај тендер, са образложењем да средства за куповину простора нису обезбеђена." Даље је Трбовић појаснио разлоге сукоба са Гораном Јешићем: "Ушао сам у сукоб са њим када сам одбио да поново распишем тендер за куповину пословног простора. Он је вршио притисак на мене да распишем тај конкурс како би Ингас купио пословни простор у згради "Трејд Јуник". Када сам то одбио, од Јешића сам добио претеће и крајње вулгарне СМС поруке, те и да од мене тражи да поднесем оставку."

Да будемо потпуно јасни, СРС нема ништа против фирме или зграде "Трејд Јуник". Напротив, то је свакако најрепрезентативнији и најлепши објекат у Инђији. Проблем ове зграде је што је Инђија још увек сувише мала да би могла такав грандиозан објекат да стави у функцију. И сада је и стамбени и пословни део објекта практично полупразан. Да ли је узрок томе погрешна пословна процена инвеститира и непознавање тржишта, или је и он жртва лажне приче о Инђији као најуспешнијој општини у Србији, није наше да просуђујемо. Али, јесте на нама да укажемо на двоструке стандарде локалне власти, која се не либи да дуг "Трејд Јуника" од 125 милиона динара пролонгира на 60 месечних рата, правдајући то економском кризом. Криза је, господо који сте донели ту одлуку, и код грађана Инђије, а да ли ће њима неко пролонгирати дуг за гас, воду, порез, струју, телефон...?

ВЕЧЕ "У СУСРЕТ ВИДОВДАНУ"

Пред препуном салом Културног центра, уз присуство свештенства Српске православне цркве, присутним грађанима обратили су се потпредседник СРС Милорад Мирчић, народни посланик СРС генерал Божидар Делић, председник Општинског одбора СРС у Инђији Никола Вукелић, директор српског одељења Међународног фонда јединства православних народа Наталија Коцев и представник Руске амбасаде Ростислав Александрович Терентијев. После уводних говора, наступила су бројна културно – уметничка друштва и извођачи са подручја општине Инђија.

На почетку скупа, поздрављајући присутне, председник Општинског одбора СРС у Инђији Никола Вукелић нагласио је: "Историја је лична карта једног народа, и народу који се одриче своје историје, чија је прошлост мутна и замагљена, ни будућност не може бити светла."

Настојећи да, у овим тешким временима, да свој допринос очувању искре православља, српске традиције, националног достојанства и самопоштовања, Општински одбор СРС у Инђији, у сарадњи са Међународним фондом јединства православних народа и Друштвом српско – руског пријатељства "Наше православље", организовао је у Инђији 27. јуна 2011. године вече "У сусрет Видовдану", уз поруку "Да не изгубимо себе!".

ПРОМОЦИЈЕ КЊИГА ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

- "ХАШКА АНТИ СРПСКА ГИЉОТИНА"

- "СИСТЕМАТСКО КРШЕЊЕ ПРОЦЕСНИХ ПРАВА

СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА ТОКОМ ХАШКОГ СУЂЕЊА"

У сали Културној центра, српски радикали из Инђије организовали су промоцију књига "Хашка антисрпска гиљотина" и "Систематско кршење процесних права Слободана Милошевића током хашког суђења". Ове књиге су историјско знамење времена у којем живимо.

Хашки трибунал је наставак агресије на српски народ. Он завршава оно што западне силе и НАТО пакт нису успеле бомбама. Војислав Шешељ чини огроман напор да разобличи лажну историју и неистине о српском народу. Суђење Слободану Милошевићу било је најочигледнији пример суђења целом једном народу. Војислав Шешељ и Српска радикална странка се боре да успавани и анестезирани српски народ пробуде. Српски радикали учествују у свим победама и патњама Војислава Шешеља у Хагу. Патње су, нажалост, свуда око нас, а победе се наслућују захваљујући чврстини и одлучности Војислава Шешеља и Српске радикалне странке.

дипл. политиколог **Руџица Јовановић**
председник Савета за информисање
у Општинском одбору СРС Инђија

На промоцији су, поред чланова Општинског одбора из Инђије, говорили и потпредседник СРС Милорад Мирчић, председник Окружног одбора СРС Срем Витомир Плужаревић, као и један од најугледних српских адвоката и координатор тима за одбрану Радована Караџића, Горан Петронијевић.

инг. електротехнике **Стево Воркапић**
члан Општинског одбора Српске
радикалне странке у Инђији и члан
Окружног одбора Срем

правник **Владимир Гак**
секретар Општинског одбора Српске
радикалне странке у Инђији

доктор медицине **Иса Ализаде**
председник Савета за здравство у
Општинском одбору СРС Инђија

Стево Воркапић у свом говору истакао је да смо ми Срби много страдали као народ и да се човек, када прочита ове књиге, једноставно пита има ли правде на овом свету. "Војислав Шешељ се, у самом срцу зла, снагом истине бори за Србију, а народ у Србији мора помоћи Српској радикалној странци у борби за бољу будућност свих нас", поручио је он.

"Ове књиге на најбољи начин разобличавају и демантирају Хашки трибунал. Циљ Српске радикалне странке је очување Србије, а велики корак у том правцу је скори повратак Војислава Шешеља у Србију.", рекао је Гак.

"Војислав Шешељ већ више од осам година не посустаје, он је испунио своје обећање дато на поласку. Војислав Шешељ је разбио Хашки трибунал!", истакао је Иса Ализаде.

Оснивач и издавач: Српска радикална странка

За издавача: проф. др. Војислав Шешељ

Уредник специјалног издања: Никола Вукелић

Редакција: Српска радикална странка Општински одбор Инђија - Војводе Степе 38

Тираж: 12000 примерака